

## M A G Y A R K U R I R.

Bécsből, Kedden, Július' 17-dikén 1821.

## Nagy Britannia.

„Bonaparte Napoleon nincs többé az élők között! — Illy szavakon kezdődnek a' Londonból Julius' 4-dikén indult tudósítások. — „Mehalt Május' 5-dikén délutáni 6 óra felé, hosszas betegskedés után, melly miatt 40 napokig kellett az ágyban fekünnie. —

„Azt kívánta, hogy halála után teste nyitattassék-meg, minthogy úgy gyanakodott, hogy őtet is az a' nyavalya fogná megölni, melly az apját megölte, tudni illik, melly az Orvosok által Gyomorbéli Fene-nek neveztetik, a' minthogy halála után a' teste megnyitattán, valószággal így is találtatott a' dolog. Egy tudósításban a' mondatott, hogy az oldalán találtatott volna valamelly kelevény, s az ölte volna meg: de nem így volt a' dolog, mivelhogy az itt következő magános tudósításban, a' melly Május' 7-dikén indult Szent Itona szigetéről, nyilvánvásgosan megmagyaráztatik, hogy Gyomorbéli Fene volt, a' mi által megölettetett: —

„Szent Itonáról, Május' 7-dikén 1821-ben. Bonaparte Május' 5-dikén délután 6 órakor mult-ki a' világból, szombat napon, hat hetekig tartott betegskedés után, de a' melly csak az utolsó 14 napok alatt tartatott veszedelmesnek. „A' holt test megnyitattott s úgy találtatott a' dolog, hogy az ő nyavalyája Gyomorbéli Fene volt, a' melyhez már meg lehetős genyettségesülés is járult vala. A' holt testet tegnap délután, minekutánna

„elébb azt az Admirális, a' Korinányozó, s az Osztályos fő tiszt megnézték volna, a' parádé-padra kinyutoztatták, s a' közönséges nézésre kitették. —

„Az ő nyavallyáját az első négy hetek alatt semmi jelek nem mutatták veszedelmesnek lenni, ámbár ő maga meggyőződöttnek látszott lenni affelől, hogy ez őtet meg fogja ölni. Az utolsó 14 napok alatt pedig minden Orvosok nyilvánvásgosan állallatták, hogy többé fel nem lehet. Elméje jelenvalóságát utolsó szemellantatjáig megtartotta, és halála előtt hat órával még külömbkülömb rendeléseket tett a' magát illető környülállásokra. Azt kívánta, hogy holt teste nyitattassék-meg. — Ugy hisszük, hogy testamentumot hagyott maga után, a' melly egyéb irásaival együtt, vagy már elküldett Angliába, vagy el fog küldtetetai.“

Ezen tisztiképpen való halotti tudósításokat, 20-dik Regimentbéli Kapitány Crocket hozta Szent Itonáról Londonba, s ez, megérkezése után azonnal minden itt lévő idegen Követekkel és Ministerekkel közöltetett, a' kik ezzel a' magok Udvaraikhoz tüstént Kurirokat indítottak útnak.

A' Király' Koronáztatásának közölgésével jónak találta a' Londoni Ministeri Kurir, a' következő elmélkedéseket a' Nagy Britanniai közönség' elejébe bocsátani: —

„Ezen Országban bizonyos emberek találtatnak, a' kik már több ízben olly haj-

landóságot nyilatkoztattak, hogy ők szeretnék a Királysággal — mint a Lear-nem-természeti leányai az ők igen engedelmes atyókkal bántak — úgy bánni, azt a maga fényességi és dicsősségi czimereitől megfosztani, 's végezetre az ajtón kitzasztani. Ők ismériék azon méltóságnak, melyet semmivé tenni iparkodnak, erős támoszait, 's azért semmi alkalmatosságot el nem múlatnak azon dolgozni, hogy azoknak alájok áshassanak. Érdekeljétek csak a Király személyes karakterét mindenkor mikor alkalmatosság van reá; hozzátok csak kétségbe a Királyi méltóságot, valamikor csak módot találtok reá; hiáltozzatok csak az az által okozató költségek ellen mint terhek ellen; gunyoljátok ki azt a fényességet és tekintetet, melyek ezen költségeket okozák, mint képzelődési dolgokat, avagy bankodjatok érette, mint haszontalanokért, 's engedjétek meg mind ezeket rendes systemai módon elkövetődni — ki fog tán kétefékedhetni, hogy ekképpen sok lépések megtétetődtek a Monarkhiának felfordittatására, azon esetben, ha valamely Crisis magát eléadná? Igen is, valóssággal így van a dolog. Ezen megtámódások, ha állandóan 's illy erővel folytatatnak, magok elégségesek lesznek ezen Crisisnek elhozására; és annak vagy boldondnak, vagy ugyan nagy gaz embernek kell lennie, a ki azt erőssitené: hogy a Monarkhia, egy minden ékességektől megfosztatott Respublikai formában is feunállhat. Valóban semmi nagy ész-láng nem kívántatik arra, hogy valaki effélet tudjon mondani: Hogy a Királyok emberek, a thrónusok megáranyszottatott fából készültek, hogy az Udvarnokok gyakorta Sykophánták vagy csapodárkodók, hogy a fényes paloták hijábevalóság játéka, 's hogy a Királyi méltóságnak minden fel-

emelkedett nagyságot csak hiú csillámlások légyenek. Ezek csak olly közönséges monódások, melyeknek vagy semmi értelmek nincs, vagy, ha van, ugyan veszedelmes van. Ha Philosophia az, a melly ekképpen beszéll, így kell felkiáltanunk: Távol légyen tőlünk az olly Philosophia, melly az életet minden innepiségéből minden igéző tüneményeiből, minden tündöklő 's gazdag színeiből kivetkezteti, 's az egészeszen kimezítelenítve, pusztán, mint csupa állati instinktusoknak 's csak magátszerető indulatoknak masszáját, úgy akarja szeméink elejébe terjesztetni! Hanem, ha már a Státus emberei beszéllnek így, 's ezt ezek verik szorgalommal a tudatlan sokaság fejébe: már így mi ebben egy veszedelmes 's mesterséges ravaszsgal követett plánumot szemlélünk. —

„Mi, azt a bánási módot, melyre ezen szavaikkal czélzunk, jobban semmi által meg nem világosíthatjuk, mint ha azon vetekedéseket lebeszéljük, a melyek Csötörtökön Junius 21-dikén este az alsó házban eléfordultak. Sir Ronald Fergusson Ur jónak találta vala azon akadályokért panaszolkodni, a melyek néki a maga haza felé való útjában, a koronázáshoz tétetődő készülétek miatt elejébe adták magokat, 's ezen panaszolkodásait a kérdésben lévő koronázási czerimoniákra nézve némelly ügyetlen csufolódásokkal eléadni: „Ha a koronázás, így szolla Fergusson Ur, csak legkissebbet adhatna is a Fdjedelem méltóságához, ő valóban semmit se szollana ezen készülétek ellen.“ — Valóban nagy kedvességet cselekedne! — „Hanem, úgy folytatja szavait Fergusson Ur, annak meggondolásától csakugyan meg nem tartóztathatja magát, hogy ezen, az illy sok költségekkel öszszecsátoltatott Czerimonia illy időben melly kevésse legyen alkalmatos arra, hogy a nép szere-

tetét a 'Fejedelem' számára megnyerje. Az ő kalapja ezen cerimoniák által egy tollúval is gazdagabbá, 's az ő koronája egy gyémántal is becsesebbé nem fogna lenni." — Valóban nem! és az Orátor Ur (ezek már az Ujság' szavai) éppen illy éles elmésséggel hozzá tehetne volna szavaihoz még azt is, hogy ő Felségét se' nagyobbá sem erősebbé nem fogják tenni mind ezek. Ezen értelem nélkül való fecsegések nem volnának méltók arra, hogy csak meg is említettessenek, ha ezek, eme' rossz léleknek symptomáji nem volnának, a' melly, mint mi félünk, nekünk még a' fejünkre nőhet. —

„Ez a' Sir Roland által ekképpen kivetett, elhintett maszlag, eme' Becsületesség' mustrája által, Hobhouse Ur által, ehesen felkapattatott, a' ki ekképpen szollott: „Ha, úgy mond, a' Király, meg akarja magát koronáztatni, arra kétségen kívül jussa van — (valósággal!) — „hanem ő (Hobhouse) szeretné tudni, hogy valyon a' Parlamentum' két házai kívánnák-e magokat ezen gyermekjátékért a' felfegyverkezett katonácskák' jelenléte által hoszszantatni?" — „Mi (a' Kurir folytatja beszédét) nem csudálkozunk ezen beszéden a' Hobhouse Ur azájában, minthogy mi még el nem felejtettünk azon baromi kifejezésekről, mellyekkel ő, a' Francia Királyt 's Anguleme Princznét halmozva érdekelte, azért, hogy a' XVI-dik Lajos és a' Maria Antonia' halmait összegyűjtötték 's azoknak egy megszentelt helyen nyugodalmat adtak. —

„Ha az ember mind ezeket a' Sarcasmusokat olvassa, azt gondolhatná, hogy a' koronázás csak valami olyan történetből eléforduló cerimonia, a' melly egyedül csak a' Monarkhának személyes kedvetartásától függ, 's csak valami olly képzelődés, a' melynek kielégítettése ol-

lyan, mint valamely palotának építettése, vagy valami szobáknak kiczifritatása, melly, a' körülállásokhoz képepest, jól vagy rosszúl essék, mind egy. Szeretnők kérdeni, hogy mi teszi a' jelenlévő körülállások között IV. dik Györgynek illy illetlenné, azt cselekedni, a' mit az ő Attya, a' mit majd minden Ősei cselekedtek, 's a' mit Európában minden Országokban majd minden Monarkha cselekszik, midőn thronusra lépik. Magát megkoronáztatni — a' koronázási méltóságnak ezen megkülömböztető atribútumaiba közönségesen és innepi módon felöltözni — a' koronázási megesküvés által, a' maga népével azt a' szent kötelességet magára venni, hogy a' maga' fontos hivatalával össze kötött tartozásokat annak jóvára tellyesíti, 's a' Constitúciót azon állapotban, mint az, a' Státusban és az Egyházban moat fennáll, megsértetés nélkül lenni akarja tartatni — ~~ezek~~ ezek valóban nem olly csekély Királyi Akták, hogy azokat a' Monarkhiának csak egy barátja is, csufságra és megvetésre kitehesse.

A' koronázáskor tiz gyalog és lovas Regementek fognak öt sorú út csinálni, 's ezen úton fog a' processió a' Westminsteri palotától fogva a' templomig elsétálni, a' melly szerént ebből még azok is, a' kik ezen úczán állhatnak, nagyon keveset, 's némellyek semmit se' fognak látni. — Benn a' Westminsteri szálában, hol az ebédkezés leszen, 3000 nézők' számára csináltak helyeket. — Londonban ezen éjjel megvilágosítják a' házakat: vendégségek, bálozások 's egyéb vidámsági időtöltések által pedig az egész Országban meg fog ezen nap innepeltetni. — A' pénzverő házban ezer arany medállyokat vernek ezen koronázás' emlékezetére, mel-

Iyek a' Parlamentum' tagjai között osztatnak-ki. Darabja ezen pénznek 40 forintot ér. A' végre is vernek ezüsthöl és rézhöl, hogy a' kinek tetszik, vehessen.

A' koronázási esküvés Angliában, és az a' mód, a' melly szerint véghez megyen, ekképpen következik: Az Érsek ekképpen szoll a' Királyhoz: — „Akarja-é Felséged legközönségesebb módon megígérni azt, 's meg akar-é eskünni arra, hogy ezen Királyi Birodalomnak 's az ehhez tartozó birtokoknak népén, a' Parlamentumban meghatározott Statutumok 's ennek Törvényei és szokásai szerint fog országotolni?“ — A' Király így felel: „Legközönségesebb módon megígérem, hogy így fogok cselekedni.“ — Az Érsek: „Akarja-é Felséged minden hatalmát arra fordítani, hogy az Isten' törvényei, az Evangyeliumi valóságos Vallás 's a' Protestans Reformáta Religió, úgy, mint most a' törvények szerint fenn-áll, fenn-tartassanak, 's bátorságossá akarja-é tenni Felséged tővábbá, a' Püspököket 's a' Papságot, valamint szintén az ezeknek felvigyázása alatt lévő Egyházat, mind azon jusaik eránt, mellyeket ök a' törvények szerint most birnak 's a' mellyek még nékiek a' törvények szerint adattathatnak?“ A' Király: „Megígérem, hogy mind ezeket megcselekszem.“ — A' Király mind ezeknek elmondása után kezét a' Bibliára tévén, ekképpen szoll: „En, a' mit itt megígértem, mindent megteszek és megtartok, Isten engem' úgy segéljen! — 's ekkor a' Bibliát megcsókolja.

Némellyeknek kívántága, hogy ezen koronázási pompákat láthassák, olly nagy, hogy arra ajánlották-el magokat, hogy mások mellett, kiknek arra van jussok, hogy szolgálkkal jelennyenek-meg a' koronázáson, szolgálai foglalatosságot fognak tenni. Egy gazdag ember, azért, hogy

ezen cerimonián szolga lehessen, 50 Gúnéket (500 forintokat) ígért. — Ez előtt a' Királyok, a' koronázást követett hétfün a' Londoni Lord Májornál szoktak volt ebédleni. Némellyek azt kérdezik nagyon kíváncsi módon, hogy valyon meg fogja-é a' Király ezt most tenni, minthogy közönségesen tudja van, hogy Thorpe, a' mostani Lord Májor, a' Radikálisok közé tartozik. — Azt a' régi szokást, hogy a' koronázási vendégség után a' népet a' szalába bebocsássák 's a' vendégségből megmaradott holmit néki engedjék — most is meg fogják tartani, de azzal a' külömbséggel, hogy a' becsesebb 's féltetőbb készületeket előre fére fogják tenni, 's policziai tiszték is számosan fognak jelen lenni, hogy egy 's más történhető szerencsétlenségeknek elejét vegyék.

Dublinban azon esetre, hogy ha a' Király, mint írják, ezen nyáron Irlandiába által útozik, a' Polgármesteri ház megett egy új szalát építenek, a' melly 3000 font Sterlingebe fog kerülni, 's ezen szalában fogják ö Felségét menvedgleni.

Jamaika szigetén Kingstonban a' Szerecsenek összeesküdtek volt, hogy az ott találtató Európai lakosokat mind megöldökljék, de kitudódott a' plánumjok. Azt mondják, hogy magok, valami olly Szerecsenek, fedezték-fel az összeesküvést, a' kik nagyon szerették özöiket, vagy gondviselőjüket.

### Spanyol Ország.

A' Páter Merino' proklamációja, mellyet a' Kastiliai lakosokhoz intézett, itt következik: —

„Kastiliaiak! A' mi őseink a' magok egyenességeknek, virtusaiknak, és vitézségeknek köszönik, hogy a' ő nagy tette-

iknek emlékezete a' halhatatlanság' templomában fenntartatott. Ha ők nekünk illy felséges példaadásokat, illy emlékezeteket hagytak hátra örökségül, ők ezt azért cselekedték, hogy mi is nagy tettek által kövessük az ő nyomdokaikat. A' férjfiú szív nem emlékezhetik elragadó örvendezés nélkül azon örök emlékezetet érdemlő napokra, mellyekben a' Kastiliai Phalangsok, fegyveres csapatok, a' Religió' ortalmazó bátyáji, a' thronus' erős oszlopai, az ellenség' félelme, 's a' polgári szabadságnak, 's a' nemzeti privilégiumoknak 's jusoknak védő sánczai valának. De hogyan mérészelhessük mi, magunkat eme' nagy hírűnevű Hősök' maradékainak nevezni, mi, a' kik rút tunyaságban élünk, 's egy vallástalan faktziónak jádzó lapta gyanátszolgálatunk. Hijába jutnak-é eszünkbe az ő nagy tetteik, 's hijába buzdítatunk-é az ő nagy példaadásai által, hogy őket kövessük? Nem hagyták-é Öseink a' magok nagy tetteik' dicsősségét fiúról fiúra örökségül? Kastiliaiak! a' Királyt mindent vár-töllünk. —

„Eme' titkos Sekta, melly az emberi nemzetnek felfordíttatására mindent elkövet, részrehajlást iparkodik köztünk gerjeszteni, azért, hogy bennünket semmivé tegyen, vagy hogy véllünk a' maga gonoszságának eszközeül éljen. Nem soká azután, hogy Európát a' mi iparkodásaink által arra felbuzdítottuk vala, hogy azon jármat, a' melly alatt nyögött, magáról lerázza, 's minekutánna azt az édes örömet megértük vala, hogy a' mi szeretett VII-dik Ferdinandusunkat közzinkbe viszza térni láthassuk, azt vettük vala eszünkbe, hogy ugyan ezen Sekta titkon mindent elpróbál, hogy a' Királyt akár melly kigondolható úton módokon a' maga hiteltől megfoszssa, míg végre a' maga

czélzásait egy gyáva öszszeesküvés által egészszen ki is nyilatkoztatá. —

„Mi mindnyájan szemmel látó tanuji valánk annak, hogy a' Királyt eme' fátális Márczius' 7-dikétől fogva, midőn az erővel reá taszítottott Constitúcióra megesküdött: a' maga szabadságától megfosztatott, és az egész Királyi-familia' élete fenyegettetik; hogy ő bizonyos Dekretumoknak megerősítésére kényszerítettett; hogy az ő Escorialban volt lakása alatt azt a' prólát, hogy ötöt a' thronusától megfoszsszák, megtettek; hogy ötöt a' Madridba lett visszajövele után boszszúságokkal illették; és hogy ötöt.... (ezt kimondani is gyalázatos lenne); hogy ezen attentatum után több olly dolgokat követtek-el, mellyek méltatlanok az igaz Spanyol' karakteréhez; hogy szekere köveket hajgáltak 's azután testörző sergétől megfosztották; 's hogy végre ő az uralkodó Bándának alája vettetettvén, már tellyességgel semmi hatalommal nem bír, és hogy a' mi szokásaink 's rendtartásaink, a' mi tulajdonaink, jusaink, privilégiumaink, lábakkal tapodtatnak, 's gyalázatos tyrannussággal bántatnak. —

„Behunyt szemekkel nézzük ezen 's az ehez hasonló egyéb undokságokat? Nem. Álljunk-ki-a' rend' ellenségei ellen a' csata' mezejére; tegyük viszza a' Királyt Koronájának minden jussaiba; 's ötöt a' maga thronusán a' mi törvényeink és privilégiumaink szerint erőssítsük-meg. Az az esküvés, melly által ötöt Királyunknak megesmertük, és megtartatásunk kívánnyák azt, hogy így cselekedjünk. Vegyünk-el az ő Felsége' kezeiből egy olly sarkalatos törvényt, a' melly által ő Felsége a' maga felséges méltóságának fenntartásával, a' mi jövődöre való Constitúciónkat a' mi szükségainkkel megegygyező módon határozza-meg. Mi így minden kötelességein-

ket beteljesítettük. Minthogy pedig egy jó példaadás hasznosabb mint minden beszéd: én az első leszek, a' ki magamat minderre kiteszem. Én a' csatázó mezőn a' szabadságért meghalni becsületesebbnek tartom a' rab-szolgaságnál, a' tulajdon házamban való meggyilkoltatásnál, 's az azoknak kezeik által való semmivétetetésnél, a' kik, ha engem' szabadságban szemlélnének, véllem leggyalázatosabban bánnának. Mennyivel méltóbb hozzánk, mennyivel nemesebb nekünk Spanyoloknak, inkább a' csatázó mezőn meghalni, hogy sem magunkat egy gyalázatos járomnak alája vetni. —

„Keljetekek-fel! Fogjatok fogyvert Kastiliai lakosok! Emlékezzünk vissza a' Napoleon' seregei ellen bizonyított hősi iparkodásainkra! Mutassuk-meg, hogy méltó maradékaik vagyunk azon Spanyoloknak, a' kik illy nagy hírt nevet szerzetek magoknak, 's vagy haljunk-még a' csata mezején, vagy pedig győzedelmeskedjünk nagy lelkiességgel! Csatoljuk össze magunkat a' Király' zászlóji alatt, a' kit mi a' rabságból ki akarunk szabadítani; 's ha mi így cselekszünk, meglátjátok, hogy a' mi példaadásunkat az Ország' egyéb tartományaiiban is legnemesebb iparkodással követni fogják a' mi atyánkfiai. —

„Religió, Király, és Constitúció, mint ezt ő Felsége meg fogja határozni, ezek teszik a' mi ohajtásainkat 's a' nemzetnek megegyező kívánságát. És ti vitéz 's nemes lelkű katonák, kiknek engem' a' csatázásnak elkezdésére elkísérni tettezt, legnagyobb dicsősségre méltó katonák! fogadjátok-el töllem az azon háládatosságról való bizonyossáttétetést, mellyel néktek a' jelenlévő és következő emberi nemzet adózni fog. Tegyétek méltókká magatokat azon ajándékokra, mel-

lyeket néktek a' Király 's a' ti hazátok' fijai határozni fognak, 's várjátok-el azon szent Religiónak jutalmát, melynek ügyét védelmezitek. —

„Költ az Alienzai mezőkön lévő fő hadi szálláson, April. 1-ső napján 1821-ben. — „Aláírta:

Merino Jeromos.

Arra nézve, hogy öszszegyűjtse-e a' Király a' Corteseket ez úttal rendkívülválóképpen, már megtétetett a' végső határozás. A' Corteseknek egygyik utóbbi ülésében illy meghatározott kifejezésekből álló mótió, vagy kérdés, tétetett-fel, hogy kell-e a' Királyt kérni, hogy adattassa tudtára a' Cortesek' gyűlésének? hogy vagy-on-e ok a' Corteseknek rendkívül való öszszehivattatásokra? Az ezen gyűlésben jelen volt tagoknak száma 157-re telt, kik közzül 150-nen arra voksoltak, hogy kérni kell ő Felségét — melyhezképpest azzonnal követtség rendeltetett-ki, melly a' fel-tett kérdéssel a' Királyhoz menvén, olly választ hozott ő Felségétől: Hogy, van ok a' Corteseknek rendkívülváló öszszegyűjtetetésekre.

Legterhesebb foglalatossága volt a' Corteseknek az ő utóbbi üléseiben a' Státus' költségének ezen esztendőre való meghatározatása 's az azokra nézve kívántató adóknak elintézése. A' Civillista, a' Királyi kassa, ekképpen határozatott-meg: A' Király' számára 40 millió Reálok, 's a' Királyné' számára 640,000, a' Don Carloséra 's DonFrancescójéra, egyiknek-egyiknek, 3,000,000, az ő feleségeik számára, 1,200,000, a' Luccai Princzaszszony' fija Lajos Károly' számára 72,000 Reálok rendeltettek.

# Hazai Dolgok és egyéb Toldalékok.

## Magyar Ország.

Tornáról Június' 23-dikán. E' folyó hónapnak 25-dik és 26-dik napjain méltó emlékezetben lesznek, 's lehetnek előttünk, mint ezek azok a' szerencsés napok, melyeken Nagy Méltóságú B. Perényi Perényi Lázár ö Exc.ja ö Cs. K. Felsége Kamarássa, Belső Titkos Tanácsossa, a' Feelségés Camara első Tanácsossa, néhai Mélt. Okolicsányi 's Szakoczi Okolitsányi János, Cs. K. Kamarás 's Udvari Tanácsos Ur halálával kiüresült, 's ö Cs. K. Felsége kegyes atyai gondoskodásából kegyelmeesen reá bízott Fő Ispányi Széknek elfogaltatására békjött Megyénkbe, 's azt elfoglalta.

Ámbár az idő a' rég óta komor hidegével 's esszéseiivel az utazást alkalmatlanná, sok helyeken pedig veszedelmesé is tette, gyülekezetünk még is reménységünket meghaladó volt.

Már 25-dikben délre a' szomszéd Megyék Rendel számosan megjelentek, kik között egy fényes Biztosság fenn tisztelt Fő Ispány Ur ö Exc.ja eleibe, a' szomszéd helységig kiment, az holott is a' Tornai T. K. és R. nevében Fő Tiszt. Rosnyai Canonok, 's Vicarius Vitéz András Ur, szokott jeles kifejezésekkel tellyes beszédjével tisztelt ö Exc.ját előttünk megköszöntvén, 's erre tisztelt ö Exc.ja szinte egész kegyességgel válaszolván, már délután 5 óra után, mozsár ágyuk szünet nélkül való dörgései között Tornára beérkeztenek, az holott is tisztelt ö Exc.ja, mivel a' Megye Tára elégvén most épül, néhai Mélt. Gróf Keglevits Ferencz Özvegyo Kastélyába bészállott.

Azonnal újabban nagy örömmel fogadtatott a' Tornai T. K. és R. nevében helybéli Fő Tiszt. Canonok, Vice Esperest

's Plébánus Szokol János Ur által, egy elmes 's érzekeny beszéddel, mellyben föllöle való nagy reménységünket adta eleibe, mellyre hasonló érzekeny beszéddel visszazonozott tisztelt ö Exc.ja, 's oda nyilatkoztatta ki magát, hogy csak akkor fel lehetnek meg mind azon nagy reménységeknck, ha az K. és Rendek is véllé egyet értve fogunk mind azon nagy czéloknak elérésére törekedni.

A' szomszéd Tek. Nemes Vármegyék kiküldött Biztossai szinte, örömrüket kijelenteni szinte sietenünk, örült az egész díszes gyülekezet, sőt még az idő is erre igyekezett, mert essös fellegeit felfüggesztvén, más felé fordította.

Más nap úgymint 26-dikán az egybegyült T. K. és R. a' katonai qvartélyháznál, a' hol miolta a' Megye' háza eléget a' gyűlések tartatni szoktak, egy leveles szinben, melly e' végre készitetett, egybegyülvén, a' gyűlés kezdetét Cs. K. Tanácsos Mélt. Kis Csóltói Ragályi Ábrahám Ur V. Ispány, egy anya nyelvünkön jelesen öszve kötésekkkel 's kifejezésekkel tellyes, 's ékesen elmondott beszédjével kinyitotta, mellyel való megelégedését azon díszes közönség, több Éljen kiáltásokkal kinyilatkoztatta, melly után az ö Exc.ja eránt érkezett ö Cs. K. Felsége Decretumai felolvastatván, tisztelt ö Exc.jának meghívására egy számos Biztosság ki-neveztetett, melly egyszersmind a' jelenlévő Mélt. Rosnyai Püspököt, Gróf Eszterházy László ö Nagyságát meghívta.

Mellynek következésül tisztelt ö Exc.ja közöttünk csak hamar megjelenvén, minikutánna a' durrogó éljen kiáltások lecsendesedtek, hivatalos székét elfoglalta, 's ö Cs. K. Felsége Királyi Decretuma felolvastatott, tisztelt ö Exc.ja az egybegyült

T. K. és R. egy érzékeny 's hazafiúi buzgósággal tellyes beszédet tartott, 's a' bevett törvényes szokás szerint a' hitet is le tévén, székét elfoglalta.

Ekkor a' Mélt. Rosnyai Püspök Ur, eránta régolta bizonyított barátságos tiszteletének jeléül, egy jeles beszédet tartott, melly igaz hazafiúi kifejezésekkel ékeskedvén, a' T. K. és R. által éljen kiáltásokkal megjutalmaztatott.

E' meg lévén Fő Jegyző Knezsik József Ur hivatalos kötelessége szerint a' T. K. és R. nevében tisztelt ő Exc.ját elfogadta, 's beszédjében ősi Fényes Nemzetsegének elhúnyt eleit elő számlálván, 's az élokot is érdekelvén, melly méltó maradvék kezére került a' Kormány elő adta.

Melly jó rendelkezéseket kellett itten tapasztalunk eléggé nem dicsérhetem, tisztelt

telt Első Al Ispány Ur sem költségét sem fáradságát nem sajnálván, csaknem az egész T. K. és Rendeket, ebédvel és vacsorával a' leg nagyobb barátsággal fogadta, barátságos fogadását szokott nyájias leereszkedése emelte, a' természetes fenyő gallyakkal báltozott leveles szín, habozó színével, a' gyülekezet helyét ékesítették, 's a' számos éljen kiáltásokra szinte örülni láttattak, 26-dikán és 27-dikén tisztelt ő Exc.ja fogadta az egész T. K. és R. ebédvel és vacsorával minden örömbe merült, minden tisztelve bámúlva tisztelt ő Exc.ja igaz magyar ös lelkét, jobbjai hűségét, de e' mellett igaz hazafiúi buzgóságát, 's barátságos leereszkedését, úgy hogy egyebet nem mondhatok, adjon a' Magyarok Istene sok illy Nagy Mélt. Fő Ispányokat, Perenyieket, 's hozza Vice Ispányokat, mint a' Tornaiak.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

H í r d e t é s .

Az Erdélyi Fels. Királyi Thesaurarius' rendelkezéséből, — 1)ször a' Nemes Alsó Fejér Vármegyében helyezettett Zalathnai négy Fiskális, úgy mint a' Zalathnai, Abrudfalvai, Topánfalvai, és Offenbányai Uradalmakban találtató Vendégfogadók, az ezen Uradalmakhoz tartozó több falukban találtató korcsmálási jusokkal egyetemben, a' folyó esztendőben September' 1-ső napján, a' Zalathnai Uradalmi Fiskális Cancelláriában — 2)ször, a' Nemes Hunyad Vármegyében helyezettett két Fiskális Uradalmakban találtató Vendégfogadók az ezen Uradalmakhoz tartozó több falukban találtató korcsmálási jusokkal egyetemben, ezen esztendőben September' 15-dikén, a' Hunyadi Uradalmi Cancelláriában — három egymásután következő 's az 1822-dik esztendőben Januarius' 1-ső napján kezdődő esztendőkre, a' többet ígérőnek, közönsé es kótyavetye által árendába bocsáttatnak. — A' Contractus' punktumait meg lehet a' kótyavetye előtt 15 napokkal a' feljebb nevezett Fiskális Cancelláriákban nézni.

Radaktor: Páuczál Dániel. Nyomatja Nemes Hirschfeldi Stöckholzer Felix.

(Am rothen Thurn im Müller'schen Kunst-Gallerie-Gebäude Nro. 648).